

1943, men før den 1. August 1944 indtraadt Stigning i Virksomhedens Lønomkostninger fremtidig helt eller delvis skal bæres af Virksomhederne selv. Dette gælder dog ikke, for saa vidt Stigningen modsvares af Fald i andre Omkostninger. I Forbindelse hermed kan Priskontrolraadet træffe Bestemmelse til nærmere Afgrænsning af Branchen.

For saa vidt angaar Enkeltvirksomheder, der omfattes af Prislovens § 11, 1. Stykke, kan Priskontrolraadet træffe Bestemmelser svarende til de i det foregaaende Stykke, 1. Pkt., omhandlede.

Angaaende Fastsættelse af Bestemmelser i Henhold til de to foregaaende Stykker forhandles med den eller de paa-gældende Hovedorganisationer.“

Under Drøftelserne i Udvalget blev der fra forskellige Medlemmers Side stillet Forslag om Ophævelse af *Bestemmelsen om, at urimelige Priser er forbudt*, under Hensyn til, at Priskontrolraadet nu har fungeret i en Aarrække og har haft Mulighed for at skride ind over for tidligere urimelige Priser. Der er imidlertid, da der stadig er Mulighed for, at urimelige Priser findes eller opstaar, opnaaet Enighed om Bibeholdelse af Bestemmelsen, idet man dog har ønsket præciseret, at Bestemmelsen *tager Sigte paa at give Ret til i særlige Undtagelsestilfælde ved Prisregulering at gribe ind over for en Pris, der er i aabenbar Uoverensstemmelse med Priserne inden for Virksomheder af tilsvarende Art*, eller hvor der maatte foreligge monopolistisk Prisdannelse, jfr. herved tillige den af et Folketingsudvalg under 14. Februar 1947 afgivne Betænkning over Forslag til Lov om Forlængelse og Ændring af Lov om Priser m. v., jfr. Lovbekendtgørelse Nr. 47 af 11. Februar 1946, Man var endvidere enig om, at Priser, der allerede maatte være fastsat eller ændret af Priskontrolraadet, ikke vil kunne ændres uden Priskontrolraadets Samtykke.

I den nævnte Udvalgsbetænkning af 1947 udtaltes:

„Der er Enighed om, at den gældende Lovs § 8, 1. Stykke, hvorefter urimelige Priser er forbudt, ikke giver Priskontrolraadet en Beføjelse til at udøve en almindelig Kvalitetskontrol, der tilsidesætter sædvanlige Kalkulationsregler. Naar en Vares Produktion er tilladt og den paagældende Producent kalkulerer sin Vare rigtigt og ikke indregner højere Nettofortjeneste end den, Prislovens Regler eller specielle Forskrifter tillader, vilde det være overordentlig betænkeligt, om Producenterne tillige skulde forsøge at danne sig et Skøn over, om Varens